

Torres, talaies i talaiots de la Mediterrània pels Drets Humans

MANIFEST ALIMARES MMXXI:

TOTS SOM RESISTENTS I TOTS SOM LLUITADORS

Biel Mesquida

Avui, dia 16 de gener de MMXXI, les torres de defensa, les talaies i els talaiots de Mallorca s'ompliran d'alimares, d'alimàries, d'aquestes fogueres que serveixen per fer senyals d'orientació, de perill, d'alegria o de festa amb un nom bellíssim que prové de l'àrab: *al-imara*, que vol dir senyal. I amb les flames rogenques d'aquestes fogates i amb els niguls de fum que les envolten, totes les gents de la terra, del cel i del mar podran saber que molts de grups d'humans resistents i lluitadors entonam cants farcits de mots pels drets humans, pels drets del planeta, pels drets de la vida, pels drets de la cultura i pels drets de la llibertat.

Voldríem amb aquest manifest de paraules càlides i enceses fer desaparèixer el fred congelador d'aquests temps violents i cruels, amb un any passat desolador per mor d'una nova pandèmia vírica assassina que s'uneix a tantes i tantes de velles pandèmies inhumanes explotadores, dictatorials, guerreres, racistes i destructores dels essers vius i del planeta Terra.

Voldríem que aquest manifest estàs amarat de paraules tendres, fràgils, musiqueres, balsàmiques i consoladores de tant de dolor, de tristesa i de mortaldat que totes aquestes pandèmies ens fan malviure, desviure i morir.

Voldríem que aquest manifest cantàs ben fort que volem un món que sigui més fraternal, més solidari i més sensible (no ens en temem, que tots som germans?), un món que sigui més bondadós i més generós (no ens en temem, que la bondat i la donació són els vaccins més vivificadors?), un món que sigui més creatiu (no ens en temem, que només la creativitat pot transformar el desert en oasi, la malaltia en salut, la malenconia en felicitat, la destrucció en construcció i la solitud en companyia?), un món que sigui més just i més lliure (no ens en temem, que només la justícia i la llibertat són les condicions necessàries per al desenvolupament harmoniós dels humans?), un món que sigui més hospitalari (no ens en temem, que les persones refugiades i sense sostre, que les persones desnonades i perseguides, que les persones que fugen de la pobresa, de la fam, de la guerra, de la desesperació més fonda —i que just su-aquí troben la tomba en aquest mar Mediterrani nostre— són el desafiament migratori més gran i més tràgic de l'Europa del segle XXI? Només aquest any passat 2019 foren ateses 11.500 persones immigrants a les Illes Balears. I, ara mateix,

l'oenagé Open Arms acaba de recollir del mar 265 migrants, amb moltes de dones i nins petits, que cap país europeu vol acollir).

Voldríem que aquest manifest cantàs tot allò que que sigui ver i vertader per a tothom: que s'acabin les violències i els assassinats contra les dones, els nins, els vells, els que tenen qualsevulla orientació sexual, els vulnerables de tota casta i condició, els desheretats, els abandonats, els oblidats; que s'acabin les explotacions d'uns humans per uns altres humans, que s'acabin els patriarcats, els terrorismes i les dictadures, els racismes, les xenofòbies i les desigualtats.

Voldríem que aquest manifest fos un cant de rebel·lió, enguany que recordam i celebrem els 500 anys de la revolta de les Germanies, en la defensa del territori i la llengua i la cultura catalanes, del dret a la sobirania política, de la batalla contra l'escalfament global i de la reivindicació de la memòria col·lectiva i ben històrica; tot plegat en una societat cohesionada, fraternal, democràtica, que practiqui el benestar majoritari amb uns valors molt locals i alhora universals com la llibertat, la igualtat, la sobirania i la justícia social.

Per això cantarem a les totes l'esperit de resistència. El coratge de la imaginació i la força de la convicció, que són dues qualitats que necessita aquella persona que vulgui ser un bon resistent. Resistir a les certeses falses, als dogmes imperatius, al negacionisme anticientífic i al fanatisme de les idees dominants. Cal enfrontar-se tostemp a l'integrisme que es dissol amb l'energia salvífica de la reflexió. Hi ha mil i una formes que cal cercar de resistència contra un enemic que és legió.

Voldríem que en aquest manifest, que és un cant a la civilització humana, acabem recordant que hi ha uns polítics independentistes catalans que fa tres anys que sofreixen penes de presó per les seves idees. I recordar uns altres polítics que es troben exiliats també per les seves idees. I el nostre cantant raper condemnat per les seves cançons i exiliat. Aquests humans estimats, resistents, coratjosos i batalladors per la llibertat, la igualtat i la fraternitat no poden estar empresonats ni exiliats en una societat que es diu democràtica i europea.

Que el foc de les alimares de les torres de defensa, talaies i talaiots de Mallorca d'avui sia un símbol de resistència i de combat, sobretot per tants d'humans refugiats que sofreixen i moren a la intempèrie de qualsevol hospitalitat, i també per assolir un pròxim futur més culte, més ric, més lliure, més desvetllat i més feliç per a tots.